

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus tertii scena quarta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1115)

- 805 Ἐνεγκάτω πῆς ἔδδοθεν τῆ ἰαχάδων
 Τοῖς χριεῖδοισιν. ἀρα τράξον; βαβαί,
 Οἷον ροβιάζωσ', ὦ πολυτίμηδ' Ἡράκλεις.
 Ποδαπὰ τὰ χριεῖ; ὡς τραγασαῖα φαίνε).
 Ἄμ' ἔχ' πᾶσας κατέτραγον τὰς ἰαχάδας.
 810 ΜΕΓ. Ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
 ΔΙΚ. Νῆ τ' Δί', ἀτείω γε τὸ βοσκήματε.
 Πόσθι πείωμά σοι τὰ χριεῖδια λέγε.
 ΜΕΓ. Τὸ μ' ἕτερον τῶτων, σοροῖδων τροπαλλίδῃ.
 Τὸ δ' ἄπερον, ἀ λῆς, χρίνικῃ μόνας ἀλῶν.
 815 ΔΙΚ. Ὀνήσομαί σοι. πείωμέν αὐτῆ ΜΕΓ. Ταῦτα δὴ,
 Ἐμ' Ἐμπολαίε, τὰν γυναιχά τὰν ἐμῶν
 Οὔτω μ' ἀπιδόαζ, τὰν τ' ἐμαυτῆ ματέρει.

ACTUS TERTII

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ΣΥΚ. Ἄθρωπε, ποδαπὸς; ΜΕΓ. Χοιροπόλας Μεγαλειός.
 ΣΥΚ. Τὰ χριεῖδια πίνω γ' ἐγὼ Φανῶ ταδὶ
 820 Πολέμα, ἢ σέ ΜΕΓ. Τῆτ' ἐκεῖν' ἦκῃ πάλιν,
 Ὅθεν ἄρ' ἄρα τῆ κακῶν ἀμῖν ἔφυ.
 ΣΥΚ. Κλάων Μεγαλειῖς. ὄκ' ἀφήσεις τ' σάκον;
 ΜΕΓ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, Φαντάζομα.
 ΔΙΚ. Ὑπὸ τῆ; πῆς ὁ Φάνων σ' ἐπιν; Οἱ δ' ἀγορανόμοι
 825 Τῆς συκοφάντας ἐ θυραζ' ἐξείξετε;
 Τῆ μαθῶν φαίνεις ἀνθ' Ἰσραλλίδῃ;
 ΣΥΚ. Οὐ γὰρ Φανῶ τῆς πολεμῖς; ΔΙΚ. Κλάων γε σ',
 Εἰ μὴ ἕτέρωσε συκοφαντήσεις ἰῶν.
 ΜΕΓ. Οἷον τὸ κακὸν οἱ ταῖς Ἀθάναις τῆτ' ἐνι.
 830 ΔΙΚ. Θάρρῃ Μεγαλειῖ' ἀλλ' ἦς τὰ χριεῖδι ἀπέδθι
 Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα ἢ τῆς ἄλας,

Καί

vf. 807 Ὁ πολυτίμηδ' Ἡράκλεις] In Thefm. vf. 601. ὁ πολυτίμητα θεῶ. Vide paulo ante.
 vf. 808. Τραγασαῖα] Tragasae est nomen urbis; τραγῆν vorare; quia vero bene vorarent porcelli, dicit eos esse ex illa urbe propter similitudinem vocum. Vide infra, vf. 853.

vf. 815. Ταῦτα δὴ.] Est mirantis, ut in Avibus vf. 802. ταυτὶ ταυτὶ.

vf. 817. Ἀποδόσει] Ellipsis verbi γένοιτο, inquit Scholiastes. Extrema miseria hominis, qui optime secum putat actum, licet vilissimo pretio vendiderit filias: quin & conjugem & matrem ita cupit vendere.

vf. 818.

- 805 Ferat aliquis e domo caricas aliquot
 Porcellis: anne etiam comedent? papae!
 Quanto vorant cum strepitu, ô magne Hercules!
 Cujates sunt isti porcelli? nam Tragasacae & voraces videntur.
 Sed non omnes caricas comederunt.
- 810 MEG. Quia ego unam earum sustuli, hancce.
 DIC. Profecto lepidae pecudes istae sunt.
 Quanti emerim a te hos porcellos? dic.
 MEG. Alterum eorum manipulo alliorum;
 Alterum autem, si volueris, uno choenice falis.
- 815 DIC. Emam abs te, expecta hic. MEG. Haec quidem bene evenerunt,
 Mercuri Praefes mercatorum, da ut uxorem meam
 Sic vendam, meamque ipsius matrem.

SCENA QUARTA.

SYCOPHANTA, MEGARENSIS, DICAEOPOLIS.

SYC. Heus tu, cujas es? MEG. Megarensis porculator.

SYC. Porcellos itaque istos ego deferam

- 820 Tanquam hostiles, & te ipsum. MEG. Hoc illud est,

Unde principium malorum nobis est exortum.

SYC. Cum magno malo tuo Megariffabis: nonne dimittes sacco?

MEG. Dicaeopolis, Dicaeopolis, deferor.

DIC. A quo? quis est qui defert? vos vero fori praesides

- 825 Nonne excludetis delatores foras?

Quid tibi evenit, ut hunc sine funalibus deferas & ostendas?

SYC. Annon deferam hostes? DIC. Cum magno malo tuo;

Nisi aliorum vero abeas, ubi artem tuam exerceas.

MEG. Quale hoc Athenis malum inest.

- 830 DIC. Bono animo es Megarice: & quo porcellos vendidisti

Pretio, id accipe, allia inquam ista & salem:

Mul-

vf. 818. ΣΥΚ.] Intervenit Sycophanta. Sumit autem Poëta occasionem perstringendi Athenienses, quia multos patiantur esse in civitate Sycophantas, ut etiam infra vf. 908.

vf. 823. Φαινε δ' αὖ Στυλλίδας.] Pro συνοραγγέμαι.

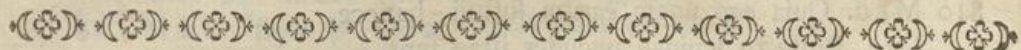
vf. 824. Οἱ δ' ἀγοράεμοι.] Male hic in Edd. Aldina,

Juntina, & nupera, praemissum MEG. recte autem Edd. Farrei & Brub. quas hic sequimur.

vf. 826. Τὴ μάδαν.] Vide ad Vespas vf. 251.

Ibid. Φαινε δ' αὖ Στυλλίδας.] Infra vf. 917. Ἐπιτα φαίνε δ' ἄρα διὰ Στυλλίδας; utrobique miscet Anter 16 diversas significationes verbi φαίνω.

Καὶ χαῖρε πολλά γ'. ΜΕΓ. Ἄλλὰ μὲν οὐκ ἐπιχάρειον.
 ΔΙΚ. Πολυπραγμοσύνης νῦν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.
 ΜΕΓ. Ὡς χροῖδια πειρήσθε καί τις τῶ πατρὸς
 835 Πάειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μάζαν, αἶψα τις διδῶ.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν κδ.

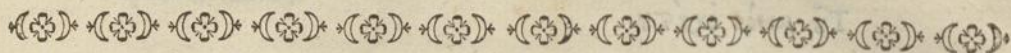
ΧΟΡ. **Ε**ὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. Οὐκ ἠκυσας οἱ παρθενία
 Τὸ πρᾶγμα ἔβηλθύματος; καρπώσετ' ἂν ἀνῆς
 Ἐν τῇ ῥοῆ καθήμιθ'.
 Καὶν εἰσὶν τις Κτησίας,
 840 Ἦ συκοφάντης ἄλλ' ὅ, οἰ-
 μάτων καθεδεῖται.
 Οὐδ' ἄλλ' ἄνθρώπων ὑπερφωνῶν σε πημαίνειται.
 Οὐδ' ἐξομώξεταί Πρέπις τ' ὀρυζωρακτίαν σοι.
 Οὐδ' ὥπει Κλεωνίμω.
 845 Χλαῖναν δ' ἔχων Φαίλι', δίψ.
 Κέ, ξυωτυχῶν Ἰπέρβολ' ὅ.
 Δικαὶ ἀναπλήσθ.
 Οὐδ' εἰτυχῶν οἱ τῇ ῥοῆ πρῆσεισί σοι βαδίζων
 Κρατῖν' αἰ κεκαριδν' μοιχρὸν μαῖ μαχαίρα.
 850 Οὐδ' ὁ πεπιπνῆρ' Ἀργέμων,
 Ὅ ταχὺς ἄγαν τιὸ μισοκίλι,
 Ὅζων χακὸν τ' μαχαλῶν,
 Πατέρος τραγασάα.

Οὐδ'

vf. 833. Πολυπραγμοσύνης] Subauditur ἐπιχάρειον, ut monet Schollastes. Dicit autem; quoniam te minus oportune salutavi; velim ut ad me revertatur salus. De ἐς κεφαλῆν vide ad Plurum vf. 526.
 vf. 834. Πειρήσθε καί τις] Pro πειρήσθε καί τις. i. e. καί τις. Supra vf. 797. Megaricus iste utebatur particula αἰνω ex communi dialecto.
 vf. 835. Πάειν ἐφ' ἀλὶ τὰν] Scholia: ἐσθίειν μετὰ τῶν ἄλλων τὸν ἄρτον· διὰ τὸ ἀπορίν προσφαγῆς. Comedere cum sale panem; propter defectum obsonii. De πάειν Hefychius: Πάειν, τῶν πλῆθιν, κρείν, δίψη, ἢ ἘΣΘΙΕΙ. affine est πείσασθαι. Praepositionem ἐφ' recte exponit Schollastes per μετὰ. Comicus in Pluto vf. 623. μεμυστημένον — ἐφ' ἐλαφίσαι ἀφίτις.
 Ibid. Μάζαν] Ita omnes Edd. pristinae, non μάζαν· quod quidem Doricum est; sed nihil temere mutandum.

vf. 836. ΧΟΡ.] Chorus felicem praedicat Dicaeopolidem, & obiter quosdam traducit.
 vf. 843. Οὐδ' ἐξομώξεταί — τὴν ὀρυζωρακτίαν σοι.] Euripides in Bacchis vf. 344. Μὴδ' ἐξομώξετ' ἐμοὶ μωρίαν τὴν σὸν ἐμοί. Neque exterges in me stultitiam tuam. Synesius Epist. 44. in fine: εἰ διγγάδων ἡμῶν, ὑπερφωνήσῃ τὴν προσφροσύνην. Nam contactu tuo affricabis nobis periculum. si ve: maculabis nos scelere. Idem autem est ἐξομώξεσθαι quod ἐκμῶσθαι. Euripides in Hercule Furente vf. 1399. Ἄλλ' αἷμα μὴ σοὶ ἐξομώξεωμαι πύπλοις. deinde alter: Ἐκμῶσσε· φίδυ μῆδιν. Sed vereor ne sanguinum dec.
 Ibid. Πείπις] Scholia: ὡς καταπίπνῃσθαι δε κεκαριδνῆσθαι ἢ Πείπις. Notatur autem Praepis tanquam imprudens, si ve, mollis, effeminatus, cinaedus, parbus.
 vf. 844. Ὁσὶ Κλεωνίμω] Supra vf. 24. ὡς τῶν ἀλλήλων. Cleonymum autem jam notat tanquam behuonem, qui saepe in forum veniat obsonatum. Vide ad Equites

Multumque vale. MEG. Sed hoc status nostrae patriae non fert.
 DIC. In meum ergo caput revertatur illud vale, quoniam alias res egi.
 MEG. ô Porcelli, nunc facite periculum, an sine patre possitis
 835 Edere cum sale mazam, si modo quis dederit.

STROPHE VERSUUM XXIV.

CHOR. Sane iste homo beatus est: nonne audivisti quo evadat
 Consilium illud? lucrum faciet ille

In foro desidens:

Et, si quis ingressus fuerit Ctesias,

840 Aut delator alius, e-
 julans sedebit:

Nec alius quisquam clam opsonans te, ô Dicaeopolis, damno afficiet:

Nec affricabit Prepis impudicitiam tibi:

Nec tibi cum Cleonymo in turba luctandum erit:

845 Verum laenam habens nitidam transibis:

Nec in Hyperbolum incidens

Litibus impleberis. (*non intendet lites tibi.*)

Nec in foro ambulans, obvius ad te accedet

Cratinus semper cinaedice tonsus.

850 Nec improbissimus ille Artemo,

Nimis expeditus arte musica (*extemporaneus Poëta,*)

Cui alae olent pessime

Hircum.

Neque

Equites vf. 1289.

vf. 845. Χλαίνας — φανήν.] In Ecclef. vf. 348. σισύ-
 ρα φανήν.

vf. 846. Ἐπίβου.] Hunc tanquam litigiosum nunc
 notat. Crebra ejus mentio.

vf. 849. Μοιχόν.] Scholia: μοιχὸς δὲ εἶδος καὶ ὄνομα κα-
 τὰς ἀπειρίας καὶ κιναιδιῶδες. Moechus (hoc loco) & species
 & nomen rufurae parum honestae, & cinaedicae.

Ibid. Μῖα μαχαίρα.] Videndus Hefychius.

vf. 850. Ὁ περιτόμος Ἀρτίμων.] Scholia: ὡς αἰετὸν
 ὁ περιτόμος Ἀρτίμων ἀπὸ περιτομῆς, ἧς μέμνηται καὶ Ἀ-
 νακρίων, παρθέσιον ἐστὶ καὶ καὶ ἀπαγορεύει πρὸς πάντων
 παιδῶν παρ' ἑπιόντων δὲ ἐστὶ τὸ Ἀρτίμων· ἢ γὰρ τῶτοι, ἀ-
 λα Κρατῖνον βέλτεται δὲ αἰετῶν. Quasi dicat; ὁ περιτόμος Ἀρ-
 τίμων i. e. qui circumfertur. Ex proverbio quodam, cu-
 jus meminit etiam Anacreon, quod dicitur de puero puicbro,
 qui ab omnibus rapitur. Praeter expeditionem autem fecit

mentionem Artemonis; non enim hunc, sed Cratinum vult
 significare. Locum Anacreontis de proverbio illo non
 adducit Scholiastes; sed ille extat apud Athenaeum XII.
 p. 531. Ἐαδὴ δ' Ἐυρυπύλα μὲλαι ὁ περιτόμος Ἀρτίμων.
 Flavos Eurypylae cura est Artemo, qui semper circumfer-
 tur. Ubi aliter exponitur vox περιτόμος· nempe, ita
 dictum esse Artemonem, quia molliter viveret, & in-
 lectica circumportaretur. Ejusdem Anacreontis de
 Artemone ibi leguntur haec verba: ἀρτοπῆλαι καὶ ἰθε-
 λοτόμοισιν ἐμυλῶν ὁ πομπὴ Ἀρτίμων. Cum pistforibus & vo-
 luntariis prohibitis consuetudinem habens improbus ille Ar-
 temo. Quae verba credo simul in animo habuisse Co-
 micum; & sic pro περιτόμος, dixisse, περιτόμος.

vf. 853. Τραγασαίς.] Ludit in vocibus τραγῶν hirci
 & Τραγασαί· quod est nomen proprium urbis. Vide &
 supra vf. 808. Vult autem eum τραγομῆσχαλον dicere,
 quae vox extat in Pace vf. 813.

Οὐδ' αὖθις αὖ σε σπώψω. Παύσων ὁ παμπήνηρ,
 855 Λυσίφρατος τ' ἐν ἀγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
 Ὁ φελαυθηγὸς τοῖς χακοῖς,
 Ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
 Πλείν ἢ τεράκονθ' ἡμέρας
 Τῷ μινὸς ἐχάτῃ.

ACTUS QUARTI

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

860 ΒΟΙ. Ἰὼ Ἡρακλῆς ἔκαμὸν γὰ τὰν τύλαν κακῶς.
 Κατάθῃ τὴ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσημνία.
 Ὑμῆς δ' ὅσοι θείβαθε ἀλγητὰ πάρα,
 Τοῖς ὀπίνοις φουσητε τ' ἄρωκλόν κυνός.
 ΔΙΚ. Παῦ ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες ὄσ' ἀπὸ τ' θυρῶν;
 865 Πόθεν περσέπλαν οἱ κακῶς ἀπολέμυροι
 Ἐπὶ τῷ θυρῶν μοι Χαιριδαῖς βομβαύλιοι.
 ΒΟΙ. Νῆ τ' Ἰόλαον, ὀπιχειρίτως ἀν γ', ὦ ξέε.
 Θείβαθε γ' φουσᾶντες ἐξόπιωδέ μιν,
 Καὶ τ' ἀθία τὰς γλάχων' ἀπέκιζαν χαμῆ.
 870 Ἄμ' εἴ πὶ βύλη πείασο τ' ἐγὼ φέρω,
 Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τ' τετραπερυλλίδων.
 ΔΙΚ. Ὡ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 Τί φέρεται; ΒΟΙ. Ὅσ' ἔσ' ἀν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 Ὀείρανον, γλαχῶ, ψάθες, θρυαλλίδας,
 875 Νόσας, κολοῖς, ἀπαιγᾶς, Φαλαεΐδας,
 Τροχίλους, κολύμβους. ΔΙΚ. Ὡσπερὶ χειμῶν ἄρα

Ὀρνι-

vf. 854. Παύσων] Vide ad Plutum vf. 602.
 vf. 855. Λυσίφρατος] In Vesps vf. 793. & ad Equi-
 tes vf. 1064. Χολαργεῖς autem a pago Attico.
 vf. 856. Πηλαυθηγός] Scholiastes monet esse metapho-
 ram a tinctura purpuræ. Est autem ἀλγητός, τὸ πορφύρεον.
 vf. 858. Πλείν ἢ] Pro πλείον Attice. Est autem hyper-
 bole Comica hęc; quasi dicat, eum plusquam semper
 esurire: mensis enim non nisi triginta dies habebat
 apud Atticos.
 vf. 860. Ἰὼ Ἡρακλῆς] Infra vf. 911. Ἰὼ Ζηνός ubi
 vide Notam. Ceterum in dimensione versus ω & η hic
 pro una syllaba habenda, ut alii monuerunt. Venit au-
 tem Boeotus Thebanus, qui etiam Dorice loquitur.
 Ibid. Τὰν τύλαν] Infra, vf. 953. ὑπέκασθε τὰν τύλαν.

vf. 862. Θείβαθε] Pro Θείκων. i. e. ἐκ Θείκων. Τῶν
 pro ὑμῖν.
 vf. 863. Ὀσίοις] Scholia: καίπευ, αἰλοῖς. φουσητε autem
 pro φουσητε.
 Ibid. Τὸν πικρὸν κυνός] Habebant tibias urticulares
 ex pelle canina. Sed alludit ad Proverbum ἐς κυνός
 πικρὸν ἔσθ' quod occurrit in Ecclesiæ vf. 255. ut monet
 Scholiastes.
 vf. 864. Οἱ σφῆκες ἐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν.] In Equit. vf.
 723. ἐκ ἀπὸ τῆς θυρᾶς; in Vesps vf. 454. παῖς,
 παῖς, ὦ Ἐαθία, τῆς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας. Hic supra,
 vf. 825. τὰς συνερόντας ἢ θυρᾶς ἐξείζετε; Eurip. in Oreste
 vf. 170. ἐκ ἀπὸ ἡμῶν; ἐκ ἀπὸ οἰκῶν πάλιν ἀπὸ τῶν πόδα ἐκείζετε;
 Nonne a nobis? nonne ab acedibus retro pedem tuum torquetis?
 vf. 866.

Neque etiam te ludibrio habebit Pauson ille pessimus,
 855 In foro & Lysistratus, Cholargensium opprobrium,
 Sceleribus quasi purpura tinctus,
 Algens & esuriens assidue,
 Plus triginta diebus
 Quovis mense.

S C E N A P R I M A.

BOEOTUS, DICAEPOLIS.

860 **B**OEOT. Testis sit Hercules, ut mihi pessime dolet humerus callosus.
 Depone placide pulegium ô Ismenio:
 Vos vero quotquot adestis, Thebani tibicines,
 Offeis tibiis inflate canis culum.
 DIC. Definite: nonne hinc a foribus in malam rem facestis crabrones?
 865 Unde advolarunt perditissimi
 Ad januam mihi bombizantes tibicines, discipuli Chaeridis?
 BOEOT. Me volente sane abierint in malam rem, ô amice, ita mihi Io-
 laus fit propitius;
 Nam inde a Thebis pone me flantes,
 Etiam flores pulegii decusserunt humi.
 870 Sed si lubet eme aliquid istorum, quae fero,
 Gallos gallinaceos, aut cicadas.
 DIC. ô salve Boeote, collicum helluo.
 Quid fers? BOEOT. Quicquid omhino boni est apud Boeotos,
 Origanum, pulegium, storeas, verbascum,
 875 Anates, graculos, attagenas, phalarides,
 Regulos, mergos. DIC. Ergo tu quasi tempestas

Et

vf. 866. Χαίριδης] In sing. Χαίριδης, a Χαίρις. Qui fuit
 malus Tibicen: in Avibus vocat eum κέρατα ἐμπροσθεν
 μένων, vf. 859. 862. Vide hic supra, vf. 16.

Ibid. Βομβηλίοι] Ex voce βομβήλιος, quod est genus
 apiculae a bombo dictae, in Vespis vf. 107. fecit βομ-
 βηλίοι, addita litera α' alludens ad vocem αἰλός, ut
 ait Scholiastes; vocem βομβήλιος autem de sono tibiae
 usurpavit in Thesmophi vf. 1187.

vf. 867. Ἐπιχαίριτος] Scholia: κεχαρισμένος καὶ κεχαρι-
 τωμένος ἡμῶν ἀπὸ τῶν αἰώνων. Gratum nobis foret, si peri-
 rent.

vf. 869. Τὰς γλάχων] Scholia: ἰδὲ σαζε γὰρ φορτίον
 τῆς γλάχων. Cessabat enim pulegium.

vf. 871. Ὀρθαλίχων] Gallos Gallinaceos ita vocant
 Boeotii, ut ait Scholiastes. Apud Athenaeum extat Stra-
 tidis locus de Thebanorum lingua, Lib. XIV, p. 621.

ubi inter alia dicitur eos nominare τὸν ἀλεκτρούνα, ὁρ-
 τάλιχον. Occurrit apud Aeschylum in Agamem. vf. 54.

Ibid. Τετραπτερίλων] Ita vocant locustas παρὰ τὸ δ'
 ἔχειν πτερά ut inquit Scholiastes, i. e. quia quatuor habent
 πτερά, sive alas.

vf. 872. Κολικοφάγος] Boeotii, & inter eos Thebani
 voraces. Athenaeus X. p. 417. Collicem vocabant panis
 quoddam genus.

vf. 875. Νόστος] In Pace, vf. 1005. καὶ Βοιωτῶν φί-
 ροντας ἰδίῳ γένει, νηπίας, φάσας &c. Ex Notis Kusteri.